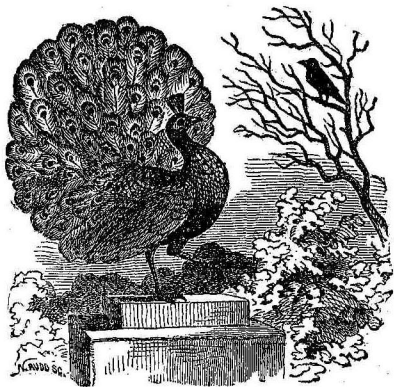

ἐπιτήρῃσιν καὶ βοήθειαν ἔχειν, ὅστις ποτὲ δὲν νυστάζει καὶ ποτὲ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

Ο ΤΑΩΣ.

Τὸ ὥραϊον τοῦτο πτηνὸν ἔχει σῶμα κομψόν, πτερὰ λαμπρά, καὶ βάδισμα σοβαρὸν καὶ μεγαλοπρεπές· ὦν δ' ἀγέρωχος διὰ τὸν λαμπρὸν αὐτοῦ στολισμὸν, ἀνυψοῖ τὴν κεφαλὴν του ὑπερηφάνως, καὶ ὅταν βλέπῃ, ὅτι ἔχουσι τὰ βλέμματά των πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένα οἱ ἄνθρωποι, ἐπαιρόμενος διὰ τοῦτο, ἀνοίγει πομπωδῶς ἐν εἵδει ῥιπίδος τὰ πτερὰ τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ, τῆς ὁποίας τὰ χρυσαῖα καὶ κυανᾶ χρώματα καὶ οἱ ὀφθαλμοί, οὗς ἕκαστον πτερόν αὐτῆς φέρει, προσβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, θαμβοῦσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνων, οἵτινες βλέπουσιν αὐτόν. Ὑπὸ τοιαύτην λαμπρὰν μορφήν παρουσιάζεται ὁ ταῶς εἰς τὸν θῆλυν ὅπως ἐλκύσῃ αὐτόν.

Ὁ θῆλος ταῶς δὲν ἔχει τὰ πτερὰ τόσο λαμπρά, ὅσον ὁ ἄρρην. Λέγουσιν ὅτι τὰ πτηνὰ ταῦτα κατὰγονται ἐκ τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ὅτι ἄλλοτε ἦσαν τόσο σπάνια, ὥστε μόνον εἰς τὰς ἀλλὰς τῶν Πριγκήπων ἔβλεπέ τις αὐτά· ἀλλ' ἤδη, ἐξοικειωθέντα πρὸς τὰ ἡμέτερα κλίματα καὶ γενόμενα κατοικίδια ζῶα, χρησιμεύουσι καθὼς οἱ χῆνες, ὡς φύλακες ἀγροπνοῦ τῶν οἰκιῶν· ἡ ἀηδὴς ὅμως καὶ μελαγχολικὴ αὐτῶν φωνὴ ἐλαττώνει πολὺ τὴν ὥραιότητα τοῦ πτερώματος αὐτῶν.

Ὁ ταῶς τρώγει κριθὴν καὶ ἄλλα γεννήματα. Ὑπάρχουσι καὶ λευκοὶ ταῶ, οἵτινες εἶναι κοινότατοι εἰς τὰ βόρεια μέρη. Ὁ ἰαπωνικὸς ταῶς ἔχει καλλονὴν σπανίαν.

ΗΡΩΙΣΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΕΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΟΥ.

Ὁ Ἰωσήφ Βάρρας ἐκατοῖκε εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Γαλλίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, 1779. Ἦτο δὲ παιδίον γενναῖοφρον, καὶ ἡγάπα τὴν

μητέρα του, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πατρίδα του. Ἄν καὶ μικρὸν παιδίον ἦτον ὅμως ἀληθὴς δημοκρατικὸς τὸ φρόνημα καὶ τὴν καρδίαν.

Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα ὑπὲρ ἐλευθερίας, κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν τῶν δημοκρατικῶν εἰς ἡλικίαν 12 ἐτῶν ὡς τυμπανιστῆς. Εἰσῆλθεν εἰς τὸν στρατὸν ψυχῇ τε καὶ σῶματι καὶ ἦτο πρόθυμος νὰ ὑπομείνῃ πᾶν εἶδος σκληραγωγίας καὶ στερεώσεως καὶ νὰ κάμῃ πᾶσαν θυσίαν ὅπως ἐλευθερωθῇ τῆς τυραννίας ἣ πατρὶς τὴν ὁποίαν τόσο περιπαθῶς ἡγάπα. Ἐν ᾧ δὲ ἦτον οὕτω πως ἐνησχολημένος δὲν ἐλησμονεῖ τὴν φιλοστοργὸν μητέρα του· ἀρκοῦμενος μὲ τὸ καθημερινὸν σιτηρέσιόν τε ἔστειλεν εἰς αὐτὴν δόλοκληρον τὸν μισθὸν του!

Τὸ σύνταγμα του διετάχθη νὰ πορευθῇ εἰς τὸ Λαβανδῆ, ὅπως καταπολεμήσῃ σῶμά τι στρατιωτικὸν ἀνῆκον εἰς τὴν μερίδα τῶν βασιλικῶν. Ὁ ἀγὼν ἦτο σφοδρὸς ἐπειδὴ καὶ τὰ δύο κόμματα ἐμάχοντο μὲ μέγα πείσμα. Τέλος ἡμέραν τινα ὁ μικρὸς Βάρρας εὐρέθη περικυκλωμένος ὑπὸ ἀποσπάσματός τινος ἐχθρικοῦ, ἐξ ἑκκοσι περίπου στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι μὲ προτεταμένους λόγχας ἀπήτησαν παρ' αὐτοῦ νὰ φωνάξῃ «Ζήτω Λουδοβίκος ὁ δέκατος ἔβδομος!»

Εἰς τὴν δεινὴν ταύτην θέσιν εὐρεθεὶς ἔρριψε βλέμμα ἐταστικὸν ἐπάνω εἰς τοὺς ἐχθρούς του, ἔπειτα ἐκβαλὼν τὸν πλὸν του καὶ ἀτενίσας ἐπὶ μίαν στιγμὴν πρὸς τὸν γαλανὸν οὐρανὸν καὶ τὴν καταπράσινον γῆν, τὸν ὕψωσεν ὑψηλὰ καὶ ἐκραύγασε «Ζήτω ἡ Δημοκρατία.» Μόλις εἶχε προφέρει τὴν τελευταίαν λέξιν καὶ εἰκοσι λόγχαι διεπέρασαν τὸ σῶμά του καὶ τὸ ἐξήλπωσαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους νεκρόν. Ἀπέθανεν, ἀλλ' ἡ μνήμη του ζῇ καὶ θὰ ζῇ ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἱστορία. Ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἥτις εἶναι ἐκ Θεοῦ, πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς εἶναι ἀρεταί, αἱ ὁποῖαι ἐπιζοῦν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀτόμου, οἱ δὲ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν πρέπει πάντοτε νὰ γυμνάζωνται εἰς αὐτάς, ἐὰν ἐπιθυμοῦν ν' ἀφήσουν τὴν μνήμην των ἀθάντων, καὶ προετοιμασθῶσι κάλλιον διὰ τὸν οὐρανόν.

Η ΓΡΑΦΗ.

«Ἐλθέ καὶ κάθισον πλησίον μου — εἶπεν εὐσεβὴς τις ἱεροκλήρυς εἰς τινα τῶν φίλων του, ὀλίγας ὥρας πρὶν ἀποθάνῃ. — Θέσας δὲ τοὺς βραχίονας περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, «Ἄς ὁμιλήσωμεν — εἶπε, — περὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς ἄλλης ζωῆς. Μὴ κλαίῃς δι' ἐμέ· εἶμαι εὐτυχής. Συλλογίζου περὶ ἐμοῦ καὶ ὁ συλλογισμὸς οὗτος ἄς σε ὠθῇ πρὸς τὰ ἐμπρός. Οὐδέποτε